

РЕШЕНИЕ

№ 7409

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 07.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **5261** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 46, ал. 1 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на М. Н. А. Х., [дата на раждане], гражданин на А., чрез адв. М. Н., срещу заповед № 5364з-1078 от 31.05.2022 г., издадена от директора на дирекция „Миграция“ при МВР, с която е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „връщане“, която е постановено да се изпълни до страната на произход - А..

В жалбата се твърди, че по време на административното производство на жалбоподателя не е предоставена възможност да изясни всички факти от значение за личното му положение, както и да се запознае с административната преписка, с което е допуснато нарушение на чл. 34, ал. 4 АПК. Не е направена преценка на сигурността в държавата по произход, където е следвало да се изпълни заповедта, с оглед спазване принципа за забрана на връщане и/или съществуването на трета сигурна държава, където да се осъществи връщането. Сочи се, че е ноторно известно, че А. не е сигурна страна след оттеглянето на силите на САЩ и НАТО, а ЕС и ВКБООН призовават за преустановяване на връщанията до А.. Твърди се, че самото правителство на талибаните не е признато от никоя друга страна и липсват установени дипломатически отношения, поради което не е възможно дори издаването на пътни документи. Сочи се, че необходимостта от посочената преценка се извлича от чл. 44а, ал. 5 ЗЧРБ и е следвало да се извърши независимо от влязлото в сила решение, с което е прекратено производството по предоставяне международна закрила в Република България.

В хода на устните състезания по делото жалбоподателят, представляван от адв. И., моли съда да отмени обжалваната заповед по подробно изложени аргументи за нейната незаконосъобразност.

Ответникът – директорът на дирекция „Миграция“, чрез процесуален представител юрк. Ч., счита жалбата за неоснователна и немотивирана. Твърди, че отказът за предоставяне на международна закрила не е обжалван и след като е влязъл в сила, в изпълнение на чл. 66 ЗУБ, спрямо чужденеца са приложими разпоредбите на ЗЧРБ. Във връзка с приложението на чл. 44а, ал.5 ЗЧРБ, посочва, че след като органът, компетентен да установи дали е налице заплахата за лицето, е отхвърлил молбата за закрила, то дирекция „Миграция“, отчитайки този факт, е следвало единствено да извърши преценка по чл.44, ал.2 ЗЧРБ, каквато в случая е направена.

Административен съд София град, 3-ти състав, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С писмо рег. № УП-8738 от 25.05.2022 г. от началник отдел ПМЗ кв. В./РПЦ [населено място], на основание чл.66, ал.2 ЗУБ, е уведомен директорът на дирекция „Миграция“ – МВР, че производството за международна закрила на М. Н. А. Х., гражданин на А., е приключило. Лицето подало молба за международна закрила вх.№ РД-01-ВР-30 от 03.05.2022 г. и молба за доброволно връщане в страната по произход от 05.05.2022 г. Предвид това, с Решение № 3712/12.05.2022 г. на председателя на ДАБ производството за международна закрила било прекратено и статутът на М. Н. А. Х. бил сменен на „чужденец“.

В предложението рег. № 5364р-10979 от 31.05.2022 г. на началник отдел „П.“ към дирекция „Миграция“ – МВР, е посочено, че при извършени справки в информационните масиви относно М. Н. А. Х. не са установени данни за преминаване през ГКПП, няма адресна регистрация и разрешен срок за пребиваване в страната. Предполага се, че целта на пребиваването е да използва страната като транзитен пункт. Няма данни да разполага със средства за издръжка и задължителни медицински застраховки. Тъй като чужденецът е пресякъл незаконно границите на страната, без семейство е, което повишава мобилността му в страната, няма данни да притежава средства за издръжка и не е декларирал адрес, на който желае да пребивава, съобразявайки и, че спрямо него има влязло в сила решение на ДАБ–МС, с което е прекратено производството по предоставяне на международна закрила, е направено предложение за налагане на ПАМ „връщане“, която да се изпълни до страната му на произход - Ислямска Република А., на основание чл.41, т.4 ЗЧРБ.

По делото е представена докладна записка, рег. № 5364р-10615/27.05.2022 г., изготвена от полицейски инспектор до директор на дирекция „Миграция“, в която е посочено, че във връзка със започване на административното производство по издаване на заповед за налагане на ПАМ и заповед за настаняване на М. Н. А. Х. е проведена беседа с чужденеца на 26.05.2022 г. във връзка с разпоредбите на чл.26 и чл.34 от АПК, при която му е разяснена възможността да се запознае с материалите по административните преписки, да изрази становище, възражение и да представи нови факти и обстоятелства във връзка с административното производство.

С оспорената в настоящото производство Заповед, рег. № 5364з-1078 от 31.05.2022 г., издадена от директора на „Дирекция“ Миграция – МВР, на М. Н. А. Х., на основание чл.41, т.4 ЗЧРБ, е наложена ПАМ „връщане до страната на произход А.“. Мотивите на административния орган препращат към влязло в сила решение № 3712/12.05.2022 г.

на ДАБ, с което е прекратено производството за международна закрила в Република България и мотивите, изложени в предложение № 5364р-10979/31.05.2022 г. на началника на отдел „Противодействие на незаконната миграция“.

По делото е представена Нота № 165 от 18.10.2021 г. на Посолството на Ислямска република А. в България, според която поради създалата се сложна обстановка в страната съществува крайна опасност за живота на афганистанските граждани, ако бъдат върнати там, поради което Посолството преустановява за неопределен срок от време издаването на пасавани на афганистански граждани.

Приети са представените от пълномощника на жалбоподателя Насоки за А. от м. февруари 2022 г., които е посочено, че ВКБООН е загрижен, че последните събития водят до увеличаване на необходимостта от международна бежанска закрила на хората, бягащи от А.. Управлението на талибаните се характеризира с несигурност, произвол и незачитане на върховенството на закона. Относно връщането са дадени препоръки държавите да преустановят принудителното връщане на граждани и бивши обичайно живущи в А., включително тези, чиито молби за убежище са отхвърлени. Спирането на принудителните връщания служи като минимален стандарт и трябва да остане в сила до момента, в който сигурността, върховенството на закона и положението с правата на човека в А. значително се подобрят, за да позволят достойно връщане на онези, които са решени да не се нуждаят от международна закрила. Препоръчва се също така и да не се извършва връщане в И. и П.. ВКБООН съдейства за доброволно връщане в А., но това не следва да се тълкува в смисъл, че оценява ситуацията в страната като безопасна и не препоръчва принудително връщане. Всяка помощ, предоставена от ВКБООН на бежанци за завръщане в А., има за цел да подпомогне лица, които бидейки напълно информирани за ситуацията в своите места по произход и алтернативна област по техен избор, избират доброволно да се завърнат.

При така установените факти, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице с правен интерес, в законоустановения срок по чл. 46, ал. 1 ЗЧРБ.

Заповедта е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ, в предписаната от закона форма и съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК реквизити. В хода административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

По отношение на възраженията на жалбоподателя за това, че е лишен от правото си активно да участва в административното производство, следва да се посочи, че от докладна записка рег. № 5364р-10615/27.05.2022 г. се установи, че с чужденеца е била проведена беседа на 26.05.2022 г., като му е била дадена възможност да се запознае с административната преписка и да изрази становище или да посочи нови факти. Следователно, в случая са изпълнени изискванията на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 АПК.

Съгласно на чл. 41, т. 4, пр. 1-во ЗЧРБ, заповед за връщане се издава когато по отношение на чужденеца има влязло в сила решение за отказ, прекратяване или отнемане на международна закрила или убежище; връщане се налага след писмено потвърждение от Държавната агенция за бежанците и в случай че производството по [Закона за убежището и бежанците](#) е прекратено с влязло в сила решение и чужденецът не е поискал разглеждането на молбата му да бъде довършено. В случая се установява наличието на изискуемите съгласно цитираната разпоредба предпоставки за налагане на процесната ПАМ спрямо жалбоподателя. В дирекция Миграция е постъпило

потвърждение от ДАБ с писмо рег. № УП-8738 от 25.05.2022 г., съгласно което образуваното производство по реда на ЗУБ за предоставяне на закрила на М. Н. А. Х. е прекратено с влязло в сила решение на председателя на ДАБ. Не са представени доказателства, а и не се твърди от жалбоподателя, че е поискал разглеждането на молбата му да бъде довършено.

Неоснователни са възраженията в жалбата за липса на преценка на сигурността в държавата по произход - А., както и за допуснато нарушение на чл. 44а, ал. 5 ЗЧРБ. Въпросите относно положението в А. и доколко страната се явява сигурна по отношение на чужденеца подлежат на обсъждане в производство по реда на ЗУБ, образувано по подадена молба за предоставяне на международна закрила. Наличието на промени в ситуацията със сигурността в страната по произход е сред основанията за подаване на молба за закрила по ЗУБ, респ. на последваща такава, в което производство, на основание чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, следва да бъдат преценявани визираните в посочената разпоредба обстоятелства. Действително, по отношение на жалбоподателя, тези обстоятелства не са разгледани в образуваното по негова молба производство по реда на ЗУБ. Същото обаче е прекратено поради подадена от жалбоподателя молба за доброволно връщане в страната на произход, което обстоятелство не е оспорено в настоящото производство. Следователно в случая се касае до заявено желание на чужденеца за доброволно връщане в А., което се потвърждава и от необжалването на решението, с което производството по предоставяне на международна закрила е прекратено. По тези съображения настоящият съдебен състав приема, че с оспорената заповед не е допуснато нарушение и на чл. 44а, ал. 5 от ЗЧРБ, съгласно който чужденец, на когото е наложена принудителна административна мярка връщане, не се връща в държава, в която животът и свободата му са застрашени и той е изложен на опасност от преследване, изтезание или нечовешко или унижително отношение. Същевременно, в настоящото съдебно производство не бяха ангажирани доказателства, сочещи наличие на страх от лично преследване, изтезание или нечовешко или унижително отношение на чужденеца поради раса, религия и др. в страната по произход А., а не само поради общата ситуация на несигурност.

По силата на чл. 9, § 1 от Директива 2013/32, кандидатите за международна закрила могат да останат в държавата членка единствено за целите на процедурата по предоставяне на закрила, докато решаващият орган се произнесе, в съответствие с процедурите на първа инстанция, установени в глава III, като изрично е установено, че това право не е право на пребиваване. Според чл. 46, § 5 от същата директива, държавите членки позволяват на кандидата да остане на територията, докато изтече срокът, в който те упражняват правото си на ефективна защита, и когато това право е упражнено в рамките на този срок в очакване на резултата от защитата. В процесния случай процедурата по предоставяне на международна закрила по отношение на жалбоподателя е прекратена с влязло в сила решение, поради което оставането му в Република България към 31.05.2022 г. е лишено от основание.

Според постоянната практиката на Съда на Европейския съюз, след като веднъж бъде установено, че лицето е незаконно пребиваващо, компетентните национални органи трябва, по силата на чл.6, § 1 от Директива 2008/115, при съобразяване с предвидените в чл.6, § 2-5 от същата изключения, да приемат решение за връщане - Решение от 28 април 2011 г. по дело EI D., C-61/11 PPU, т. 35; Решение от 6 декември 2011 г. по дело A., C-329/11, т. 31; Решение от 5 ноември 2014 г. по дело M., C-166/13,

т.57. Следователно налагането на процесната ПАМ по отношение на жалбоподателя е съобразено и с правото на ЕС, като в случая не се установяват изключенията по чл.6, § 2-5 и основания за прилагане на забраната по чл. 5 от Директива 2008/115.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е издадена в съответствие с материалния и с процесуалния закон, а жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Жалбоподателят е освободен от заплащане на държавна такса и разноси по делото, поради което в полза на ответника не следва да се присъжда юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното, Административен съд София - град, 3-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от М. Н. А. Х., [дата на раждане] , гражданин на А., срещу заповед № 5364з-1078 от 31.05.2022 г., издадена от директора на дирекция „Миграция“ при МВР, с която му е наложена принудителна административна мярка „връщане“ до страната на произход - А..

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Съдия: